

ਦਾਨੀਏਲ ਦੀ ਪੁਸਤਕ - ਨੰਬਰ ਛਿੱਤਰ

ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਦੀਆਂ ਮੋਹਰਾਂ ਖੋਲ੍ਹਣਾ: 1856 ਵਿੱਚ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦਾ ਅਸਵੀਕਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪਰਿਣਾਮ

Jeff Pippenger

2024-02-09

1856 ਵਿੱਚ "ਸੱਤ ਸਮਿਆਂ" ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਖੋਲ੍ਹੀ ਗਈ, ਅਤੇ 1863 ਤੱਕ ਉਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਨਬੀ ਨੇ ਇਹ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੁਸ਼ਟ ਰਾਜਾ ਯਰੋਬਾਅਮ ਕੋਲ ਲਿਆਂਦੀ, ਅਤੇ ਯਰੋਬਾਅਮ ਨੇ ਉਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਇਹੋ ਹੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਦੁਸ਼ਟ ਰਾਜਾ ਆਹਾਜ਼ ਕੋਲ ਲਿਆਂਦੀ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸ਼ਿਲੋਹ ਦੇ ਕੁੰਡ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰੋਸ਼ਨੀ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾਉਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਯਰੋਬਾਅਮ (ਉੱਤਰੀ) ਅਤੇ ਆਹਾਜ਼ (ਦੱਖਣੀ) ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਰਾਜਾਂ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ 723 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਅਤੇ 677 ਈਸਾ ਪੂਰਵ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰ ਵੱਲੋਂ ਆਏ ਇੱਕ ਰਾਜੇ ਦੁਆਰਾ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਲੈ ਜਾਇਆ ਗਿਆ।

ਮੂਸਾ ਨੇ, ਹਾਰੂਨ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ; ਯਸਾਯਾਹ ਨੇ ਆਹਾਜ਼ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਨੇ ਹੋਰ ਰਾਜਿਆਂ ਨਾਲ, ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸਯੋਗਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਸਭ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਬਗਾਵਤ ਵਿੱਚ ਚਾਨਣ ਦੇ ਦੂਤਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। 1863 ਦਾ "ਪਹਿਲਾ" ਆਖਰੀ-ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸੰਕਟ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ ਦੇ "ਵੱਡੇ ਭੂਚਾਲ" ਦਾ "ਅੰਤਿਮ" ਆਖਰੀ-ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸੰਕਟ (ਜਲਦੀ ਆਉਣ ਵਾਲਾ ਐਤਵਾਰ ਕਾਨੂੰਨ), ਇਹਨਾਂ ਸਭ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਲੜੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਯਹੂਦਾਹ ਦਾ ਨਬੀ ਉਸ ਨਬੀ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਆਪਣੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਪਿੱਛੇ ਹਟ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਨਾਲ ਉਸੇ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਦਫਨਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਦਫਨਾਇਆ ਜਾਣਾ ਇਸ ਗੱਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਬੇਬੇਲ ਦੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦਾ ਭੋਜਨ ਅਤੇ ਪਾਨ ਚੁਣਿਆ।

ਐਤਵਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਸਮੇਂ ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰ (ਅੱਸੀਰੀਆ ਦੇ ਰਾਜੇ) ਵੱਲੋਂ ਜਿੱਤ ਲਏ ਜਾਣ ਦਾ ਨਿਆਂ, ਜਿਸ ਦੀ ਪੂਰਵਛਾਇਆ ਯਾਰੋਬਾਅਮ ਅਤੇ ਆਹਾਜ਼ ਦੇ ਉੱਤਰੀ ਅਤੇ ਦੱਖਣੀ ਰਾਜਿਆਂ ਦੀ ਤਿਤਰ-ਬਿਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਸੀ, ਯਹੂਦੀਆਈ ਨਬੀ ਦੇ ਭਾਗ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ "ਸਿੰਘ" ਅਤੇ ਇੱਕ "ਗਧੇ" ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਰ ਗਿਆ ਸੀ। "ਸਿੰਘ" ਬਾਬਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਪਾਈ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਰੋਟੀ ਖਾ ਲਈ ਅਤੇ ਪਾਣੀ ਪੀ ਲਿਆ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਲਈ, ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਨਬੀ ਲਈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਮੁੜ ਲੈ ਆਇਆ ਸੀ, ਖੇਤਾ ਕੱਸ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਚਲਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ੇਰ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਡਾਲਿਆ; ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਪਈ ਰਹਿ ਗਈ, ਅਤੇ ਖੇਤਾ ਉਸ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜਾ ਰਿਹਾ, ਸ਼ੇਰ ਵੀ ਉਸ ਲਾਸ਼ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜਾ ਰਿਹਾ। ਅਤੇ ਦੇਖੋ, ਲੋਕ ਉਥੋਂ ਲੰਘੇ ਅਤੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਪਈ ਹੋਈ ਉਹ ਲਾਸ਼ ਅਤੇ ਲਾਸ਼ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜੇ ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ਵੇਖਿਆ; ਅਤੇ ਉਹ ਆ ਕੇ ਉਸ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਦੱਸਣ ਲੱਗੇ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਬੁੱਢਾ ਨਬੀ ਵੱਸਦਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨਬੀ ਨੇ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਹ ਤੋਂ ਮੁੜ ਲਿਆਂਦਾ ਸੀ, ਇਹ ਸੁਣਿਆ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਇਹ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਬਚਨ ਦੀ ਅਣਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ ਯਹੋਵਾਹ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸ਼ੇਰ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਚੀਰਿਆ ਅਤੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਉਸ ਬਚਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜੋ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਕਿਹਾ ਸੀ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਹਾ, ਮੇਰੇ ਲਈ ਖੇਤਾ ਕੱਸੋ। ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਹ ਉਸ ਲਈ ਕੱਸ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਉਹ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਪਿਆ ਹੋਇਆ ਲੱਭਿਆ, ਅਤੇ ਖੇਤੇ ਅਤੇ ਸ਼ੇਰ ਨੂੰ ਲਾਸ਼ ਦੇ ਕੋਲ ਖੜੇ ਵੇਖਿਆ; ਸ਼ੇਰ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਲਾਸ਼ ਨੂੰ ਖਾਧਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਖੇਤੇ ਨੂੰ ਚੀਰਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਨਬੀ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਚੁੱਕੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਖੇਤੇ ਉੱਤੇ ਰੱਖਿਆ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਆਇਆ; ਅਤੇ ਬੁੱਢਾ ਨਬੀ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸ ਦਾ ਵਿਲਾਪ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਫਨਾਵੇ। ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਲਾਸ਼ ਆਪਣੇ ਹੀ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਰੱਖੀ; ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਉੱਤੇ ਵਿਲਾਪ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਹਿਣ ਲੱਗੇ, ਹਾਏ, ਮੇਰੇ ਭਰਾ! ਅਤੇ ਇਹ ਹੋਇਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਦਫਨਾ ਦਿੱਤਾ, ਤਦ ਉਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨਾਲ ਕਿਹਾ, ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਮਰ ਜਾਵਾਂ, ਤਦ ਮੈਨੂੰ ਉਸ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਦਫਨਾਉਣਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਮਨੁੱਖ ਦਫਨਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਮੇਰੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਉਸ ਦੀਆਂ ਹੱਡੀਆਂ ਦੇ ਕੋਲ ਰੱਖਣਾ; ਕਿਉਂਕਿ ਜੇ ਬਚਨ ਉਸ ਨੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੇ ਬਚਨ ਦੁਆਰਾ ਬੇਬੇਲ ਦੀ ਵੇਦੀ

ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਅਤੇ ਸਾਮਰਿਆ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਉੱਚੇ ਥਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਰੇ ਮੰਦਰ ਹਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੁਕਾਰਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਪੂਰਾ ਹੋਵੇਗਾ। 1 ਰਾਜਿਆਂ 13:11-32.

ਯਹੂਦੀਆਈ ਨਬੀ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਰ ਗਿਆ। ਸਿੰਘ ਬਾਬਲ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਬਲ ਉੱਤਰ ਦਾ ਰਾਜਾ ਹੈ, ਜੋ ਦਾਨੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਗਿਆਰਾਂ, ਆਇਤ ਪੈਂਤਾਲੀ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾ ਕਿਸੇ ਸਹਾਇਤਾ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅੰਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨੀ ਸੂਰਜ ਦੀ ਉਪਾਸਨਾ ਹੈ, ਜੋ ਚੌਥੀ ਘਿਨਾਉਣੀ ਗੱਲ ਹੈ, ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਅਧਿਆਇ ਅੱਠ ਵਿੱਚ ਸੂਰਜ ਵੱਲ ਨਿਵਦੀ ਹੋਈ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੁਪਨੇ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਇਹ ਵਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੇਵਲ ਹੀਰੋ ਹੀ ਵਿਖਰ ਗਏ ਅਤੇ ਢੱਕੇ ਨਹੀਂ ਗਏ ਸਨ, ਸਗੋਂ ਉਹ ਮੰਜੂਸ਼ਾ ਆਪ ਹੀ, ਜੋ ਬਾਈਬਲ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਸੀ, ਵੀ ਚੀਰ-ਫਾੜ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਤੀਜੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਬਾਈਬਲ ਦੇ ਕਥਿਤ ਆਧੁਨਿਕ ਅਨੁਵਾਦਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਯੋਗ ਨੂੰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਨੇਤ੍ਰਤਵ ਵੱਲੋਂ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ। ਉਹ ਕਥਿਤ ਆਧੁਨਿਕ ਅਨੁਵਾਦ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕੀਤੀਆਂ ਪਾਂਡੁਲਿਪੀਆਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸਮੂਹ ਤੋਂ ਉਤਪੰਨ ਹੋਏ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੇ ਧਰਮ-ਸ਼ਾਸਤਰੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮਿਲਰ ਦਾ ਤਾਬੂਤ King James Version ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ ਅਭਿਸ਼ਟ ਪਾਂਡੁਲਿਪੀਆਂ ਤੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਦਿਆਂ, ਕਲੀਸੀਆ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲੀਸੀਆ ਪਰਿਸ਼ਦ ਨਾਲ ਜੁੜ ਚੁੱਕੀ ਸੀ, ਜੋ ਰੋਮੀ ਕਲੀਸੀਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਧੀਆਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੰਘ ਸੀ। ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੇ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਸੁੱਤੇ ਹੋਏ ਝੁੰਡ ਦੇ ਲਾਭ ਲਈ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਵਿਸ਼ਵ ਕਲੀਸੀਆ ਪਰਿਸ਼ਦ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ "ਨਿਰੀਖਕ" ਸਨ, ਜਦ ਤੱਕ ਉਸ ਦੁਸ਼ਟ ਸੰਘ ਦੇ ਉਪਨਿਯਮਾਂ ਨੇ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟ ਨਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ "ਨਿਰੀਖਕ" ਦਾ ਦਰਜਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਵੈਟਿੰਗ ਅਧਿਕਾਰ ਵਾਲੇ ਮੈਂਬਰ ਦਾ ਹੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਿਤਵ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਆਪਣੀ ਚੌਥੀ ਪੀੜ੍ਹੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦੋ ਵਾਰ "ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ" ਨੂੰ ਸੋਨੇ ਦਾ ਤਮਗਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਤਮਗੇ ਉੱਤੇ ਮਸੀਹ ਦੇ ਦੂਜੇ ਆਗਮਨ ਬਾਰੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਸਮਝ ਅੰਕਿਤ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯਿਸੂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਾਪਸੀ ਸਮੇਂ ਧਰਤੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣਾ ਪੈਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਸੂਰਜ-ਪ੍ਰਭਾਮੰਡਲ ਵੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਚੌਥੀ ਆਗਿਆ ਦਾ ਕੈਥੋਲਿਕ ਸੰਖੇਪ-ਰੂਪ ਵੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਇਹ ਲਿਖਿਆ ਸੀ, "ਸੱਭਤ ਦੇ ਦਿਨ ਨੂੰ ਚੇਤੇ ਰੱਖੋ।" ਇੱਕ ਅਦਾਲਤੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ (ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ), ਜਨਰਲ ਕਾਨਫਰੰਸ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਇਹ ਪਛਾਣ ਕੀਤੀ ਕਿ ਸੈਵੰਥ-ਡੇ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਕਲੀਸੀਆ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੀ ਸੀ ਕਿ ਪਾਪਾਈ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਹੀ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਦੀ ਕਲੀਸੀਆ ਨੇ ਕਾਫ਼ੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ "ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਕੂੜੇ ਦੇ ਢੇਰ" ਉੱਤੇ ਸੁੱਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

ਚੌਥੀ ਘਿਨਾਉਣੀ ਗੱਲ (ਪੀੜ੍ਹੀ) ਉਹ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਯਹੂਦੀਆਈ ਕਲੀਸੀਆ ਦੇ ਪੱਚੀ ਅਗੂ ਸੂਰਜ ਨੂੰ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਤਰੱਕੀ ਕਰਦੀਆਂ ਘਿਨਾਉਣੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਉਸ ਈਰਖਾ ਦੀ ਮੁਰਤੀ ਨਾਲ ਹੋਈ ਜੋ ਪ੍ਰਵੇਸ਼-ਦੁਆਰ ਤੇ ਖੜ੍ਹੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਆਰੰਭ ਨੂੰ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ। ਯਹੂਦਾ ਦਾ ਨਬੀ ਆਖਿਰਕਾਰ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਨਾਲ ਦੱਬਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਿੰਘ (ਬਾਬਲ) ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਦੀ ਵਿਧੀ ਵੱਲ ਮੁੜ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇਹ ਪਛਾਣਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ ਕਿ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਰੋਮ ਹੈ; ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਦਰਸ਼ਨ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਉੱਥੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਤੁਸੀਂ ਪਾਪ ਦੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਹੀ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਜਾ ਖੜ੍ਹਦੇ ਹੋ।

"ਜੇ ਲੋਕ ਬਚਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਭ੍ਰਮਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਦਾ ਅਰਥ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਤ ਹੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਕਰ ਲੈਣਗੇ।" Kress Collection, 105.

ਯਹੂਦੀਆ ਦਾ ਨਬੀ ਬੇਤਏਲ ਦੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦੇ ਨਾਲ ਦਫਨਾਇਆ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣਾ "ਭਰਾ" ਕਿਹਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਦੋ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਿ੍ਤ ਪਾਇਆ ਗਿਆ। "ਸ਼ੇਰ" ਉਸ ਦੀ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਨੂੰ ਨਾ ਸਮਝ ਸਕਣ ਦੀ

ਅਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ "ਗੱਧਾ" ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ। ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੇ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਬਾਰੇ ਆਪਣੀ ਚੁੱਪੀ ਰਾਹੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੀਸਰੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇ ਨੂੰ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ, ਅੰਤਿਮ ਵਰਖਾ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਪਛਾਣਦਾ। ਅੰਤਿਮ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਾ ਪਛਾਣਨਾ ਮੌਤ ਹੈ! ਅੰਤਿਮ ਵਰਖਾ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਈ ਜਦੋਂ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਵਾਕਯ ਅਠਾਰਾਂ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਉਤਰਿਆ, ਜਦੋਂ ਨਿਊ ਯਾਰਕ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀਆਂ ਵੱਡੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਢਾਹ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ। "ਵਰਖਾ" ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ।

"ਸਾਨੂੰ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੀ ਉਡੀਕ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਭ ਉੱਤੇ ਆ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸਾਡੇ ਉੱਤੇ ਵਰ੍ਹਣ ਵਾਲੀ ਕਿਰਪਾ ਦੀ ਓਸ ਅਤੇ ਵਰਖਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣਗੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਲਈ ਅਪਣਾਉਣਗੇ। ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਰੱਸ਼ਨੀ ਦੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦਇਆਵਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਜੇ ਇਹ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਉੱਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖੀਏ, ਤਦੋਂ ਹਰ ਇਕ ਵਾਅਦਾ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। [ਯਸਾਯਾਹ 61:11 quoted.] ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਭਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ।" The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 984.

"ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ" ਜਾਣਦੀ ਹੈ ਕਿ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਕੀ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਉਸ ਸੁਨੇਹੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇ ਉੱਥੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਸੁਨੇਹੇ ਨੂੰ ਪਛਾਣਿਆ ਜਾਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। "ਪਛਾਣਨਾ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ, "ਕਿਸੇ ਗੱਲ ਦੇ ਗਿਆਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਯਾਦ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ, ਚਾਹੇ ਉਸ ਗਿਆਨ ਦੀ ਸਵੀਕਾਰੇਕਤੀ ਨਾਲ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ। ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਦੂਰੋਂ ਪਛਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਸਾਨੂੰ ਯਾਦ ਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਉਸ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਜਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਦੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਾਂ। ਅਸੀਂ ਉਸ ਦੇ ਚਿਹਰੇ-ਮੋਹਰੇ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਪਛਾਣ ਲੈਂਦੇ ਹਾਂ।" Webster's 1828 Dictionary.

ਇੱਕ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਲਈ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਆਏ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ ਦਾ ਇਕੋ ਹੀ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਹ ਮੰਨੇ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਦਿਵਯ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਉਹੀ ਹੀ ਪ੍ਰਗਟਤਾ ਦੇਖੀ ਹੈ। 11 ਅਗਸਤ, 1840 ਨੂੰ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਦਸ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਤਦ ਉਤਰਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਦੂਜੀ ਹਾਏ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਉਹ ਇਤਿਹਾਸ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਜਦੋਂ 11 ਸਤੰਬਰ, 2001 ਨੂੰ ਪਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਅਠਾਰਾਂ ਦਾ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਦੂਤ ਤਦ ਉਤਰਾ, ਜਦੋਂ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ; ਅਤੇ ਤੀਜੀ ਹਾਏ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਹੋਣਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ ਜੰਗਲੀ ਅਰਬੀ ਗਧੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਮੌਤ ਵੱਲ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਵੇ ਜੋ ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਬਲ ਦੇ ਸ਼ੇਰ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਅਫਰਾਇਮ ਦੇ ਉਹ ਮੌਤੇ ਹੋਏ ਲੋਕ, ਜੋ ਮੁਹਰਬੰਦ ਪੁਸਤਕ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਦੀ ਦੁਹਰਾਈ ਨੂੰ ਦੇਖ ਨਹੀਂ ਸਕਦੇ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਪਹਿਚਾਣ ਦਾ ਆਧਾਰ "ਪੰਕਤੀ ਉੱਤੇ ਪੰਕਤੀ" ਦੀ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਵਾਲੀ ਵਿਧੀ ਉੱਤੇ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਣਾ ਕਿ ਮਿਲਰਾਈਟ ਇਤਿਹਾਸ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਦੁਹਰਾਈ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਧਰਮਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਦੀ ਵਿਧੀ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

"ਉਹ ਦੂਤ ਜੋ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੇ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਆਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਸਾਰੀ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਮਾਨ ਕਰੇਗਾ। ਇੱਥੇ ਵਿਸ਼ਵ-ਵਿਆਪੀ ਵਿਸਤਾਰ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸ਼ਕਤੀ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਕੰਮ ਦੀ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। 1840-44 ਦੀ ਆਗਮਨ ਲਹਿਰ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਮਹਿਮਾਮਈ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ; ਪਹਿਲੇ ਦੂਤ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਹਰ ਮਿਸ਼ਨਰੀ ਕੇਂਦਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਧਾਰਮਿਕ ਰੁਚੀ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਈ ਸੀ ਜੋ ਸੋਲੂਵੀਂ ਸਦੀ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਅੰਦੋਲਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੇਖੀ ਗਈ ਹੈ; ਪਰ ਇਹ ਸਭ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੀ ਆਖਰੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਹੇਠ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਉਸ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਲਹਿਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ।" The Great Controversy, 611.

ਆਧੁਨਿਕ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਅੰਨ੍ਹੇ ਨੇਤਾ ਆਪਣੀ ਕਾਰਜ-ਵਿਧੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਸ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਹਨ ਕਿ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਦੁਹਰਾਈ ਹੋਵੇਗੀ, ਜਿਵੇਂ ਪਹਿਲਿਆਂ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਸੀ।

“ਇੱਥੇ ਅਸੀਂ ਵੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕਲੀਸਿਆ—ਪ੍ਰਭੂ ਦਾ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ—ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਕੋਪ ਦੀ ਚੋਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸੀ। ਉਹ ਬਜ਼ੁਰਗ ਮਨੁੱਖ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨੇ ਮਹਾਨ ਜੋਤਿ ਬਖਸ਼ੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜੋ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਆਤਮਿਕ ਹਿੱਤਾਂ ਦੇ ਰੱਖਵਾਲੇ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹੇ ਰਹੇ ਸਨ, ਆਪਣੇ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਦ੍ਰੋਹ ਕਰ ਗਏ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਅਪਣਾ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਦਿਨਾਂ ਵਾਂਗ ਅਚਰਜ-ਕਰਾਮਾਤਾਂ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਉਡੀਕ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ। ਸਮੇਂ ਬਦਲ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਬਚਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ: ਪ੍ਰਭੂ ਨਾ ਭਲਾ ਕਰੇਗਾ, ਨਾ ਹੀ ਬੁਰਾ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਉੱਤੇ ਨਿਆਇ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਦਇਆਲੂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ‘ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ’ ਉਹ ਮਨੁੱਖ ਪੁਕਾਰਦੇ ਹਨ ਜੋ ਹੁਣ ਕਦੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਰਸਿੰਘੇ ਵਾਂਗ ਉੱਚੀ ਕਰਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਯਾਕੂਬ ਦੇ ਘਰਾਣੇ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਾਪ ਨਹੀਂ ਵਿਖਾਉਣਗੇ। ਇਹ ਗੁੰਗੇ ਕੁੱਤੇ, ਜੋ ਭੌਂਕਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਉਹੀ ਹਨ ਜੋ ਅਪਮਾਨਿਤ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਧਰਮੀ ਬਦਲੇ ਨੂੰ ਭੇਗਦੇ ਹਨ। ਮਨੁੱਖ, ਕੁਆਰੀਆਂ ਅਤੇ ਨਿੱਕੇ ਬੱਚੇ ਸਭ ਇਕੱਠੇ ਨਾਸ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।”

Testimonies, volume 5, 211.

ਯਰੂਸ਼ਲਮ ਦੇ ਅਣਪੜ੍ਹਿਆਂ ਉੱਤੇ ਰਾਜ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਦਵਾਨ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਅੰਨ੍ਹਤਾ ਪਿਛਲੀ ਵਰਖਾ ਨੂੰ ਪਛਾਣਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਨਾ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਭ੍ਰਸ਼ਟ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਬਾਈਬਲਕ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਪਰੰਤੂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਝੂਠੇ ਤਰਕ ਦੇ ਨਿਸਕਰਸ਼ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਖੜ੍ਹੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਵਿੱਖਤ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਦਾ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਪੁਰਾਣੇ ਯੁੱਗਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਤਥਾਪਿ ਮਲਾਕੀ ਤਿੰਨ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵਾਚਾ ਦਾ ਦੂਤ ਲੇਵੀ ਦੇ ਪੁੱਤਰਾਂ ਨੂੰ ਸੁੱਧ ਕਰੇਗਾ, ਤਾਂ ਭੇਟ ਪੁਰਾਣੇ ਦਿਨਾਂ ਵਾਂਗ ਹੋਵੇਗੀ।

“ਸੱਚਾ ਗਵਾਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ‘ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕਰਮਾਂ ਨੂੰ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।’ ‘ਤੇਬਾ ਕਰ, ਅਤੇ ਪਹਿਲੇ ਕਰਮ ਕਰ।’ ਇਹੀ ਸੱਚੀ ਕਸੌਟੀ ਹੈ, ਇਹੀ ਉਹ ਪ੍ਰਮਾਣ ਹੈ ਕਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਆਤਮਾ ਤੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤੈਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਲ ਭਰ ਦੇਵੇ। ‘ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਜਲਦੀ ਆਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੇਰੀ ਦੀਵਟ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿਆਂਗਾ, ਜੇ ਤੂੰ ਤੇਬਾ ਨਾ ਕਰੇਂ।’ ਕਲੀਸਿਆ ਉਸ ਅਫਲਦਾਇਕ ਰੁੱਖ ਵਰਗੀ ਹੈ ਜੋ ਓਸ, ਵਰਖਾ ਅਤੇ ਧੁੱਪ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਫਲਾਂ ਦੀ ਬਹੁਤਾ ਉਤਪੰਨ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਦਿਵਿਆ ਖੋਜ ਨੂੰ ਪੱਤਿਆਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ। ਸਾਡੀਆਂ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਲਈ ਇਹ ਰੰਭੀਰ ਵਿਚਾਰ ਹੈ! ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ, ਹਰ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ ਰੰਭੀਰ! ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਧੀਰਜ ਅਤੇ ਸਹਿਨਸ਼ੀਲਤਾ ਅਦਭੂਤ ਹਨ; ਪਰ ‘ਜੇ ਤੂੰ ਤੇਬਾ ਨਾ ਕਰੇਂ,’ ਤਾਂ ਇਹ ਸਮਾਪਤ ਹੋ ਜਾਣਗੇ; ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ, ਸਾਡੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਹੋਰ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਵੱਲ, ਠੰਢੀ ਰਸਮੀਅਤ ਤੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕਤਾ ਵੱਲ ਚਲੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿ ਰਹੀਆਂ ਹੋਣਗੀਆਂ, ‘ਮੈਂ ਧਨਵਾਨ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਧਨ-ਦੌਲਤ ਵਿੱਚ ਵਧ ਗਈ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ।’ ਸੱਚਾ ਗਵਾਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, ‘ਅਤੇ ਤੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦਾ ਕਿ ਤੂੰ ਦੁਖੀ, ਅਤੇ ਦਇਆਜੋਗ, ਅਤੇ ਗਰੀਬ, ਅਤੇ ਅੰਨ੍ਹਾ, ਅਤੇ ਨੰਗਾ ਹੈਂ।’ ਕੀ ਉਹ ਕਦੇ ਆਪਣੀ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ ਤੇ ਦੇਖਣਗੇ?”

“ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਵਿੱਚ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਾ ਇੱਕ ਅਦਭੂਤ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੋਣਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਅੱਗੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਿਮਾਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਕਰਾਰ ਅਤੇ ਤੇਬਾ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣੇ ਹਿਰਦੇ ਦਾ ਦੁਆਰ ਨਹੀਂ ਖੋਲ੍ਹਿਆ। ਉਸ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਉਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਮਹਿਮਾ ਨਾਲ ਧਰਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਹ ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਕੁਝ ਦੇਖਣਗੇ ਜੋ ਆਪਣੇ ਅੰਨ੍ਹੇਪਣ ਵਿੱਚ ਉਹ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਕੋਈ ਐਸੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਡਰ ਨੂੰ ਜਗਾਏਗੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਕਸ ਲੈਣਗੇ। ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਭੂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਉਮੀਦਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਇਸ ਕੰਮ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨਗੇ। ‘ਕਿਉਂ,’ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ, ‘ਅਸੀਂ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਕਿਉਂ ਨਾ ਜਾਣੀਏ, ਜਦੋਂ ਅਸੀਂ ਇੰਨੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਇਸ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹਾਂ?’—ਕਿਉਂਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀਆਂ ਚੇਤਾਵਨੀਆਂ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ ਹਠ ਨਾਲ ਕਹਿੰਦੇ ਰਹੇ, ‘ਮੈਂ ਧਨੀ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਧਨ-ਸੰਪਤੀ ਵਿੱਚ ਵੱਧਿਆ ਹੋਇਆ ਹਾਂ, ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ।’ ਪ੍ਰਤਿਭਾ ਅਤੇ ਲੰਮਾ ਅਨੁਭਵ ਮਨੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਜੋੜ ਦੇ ਮਾਰਗ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਣਗੇ, ਜੇ ਤੱਕ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਧਰਮ ਦੇ ਸੂਰਜ ਦੀਆਂ ਚਮਕਦਾਰ ਕਿਰਨਾਂ ਹੇਠ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੇ, ਅਤੇ ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਦੇ ਵਰਦਾਨ ਦੁਆਰਾ ਬੁਲਾਏ, ਚੁਣੇ ਅਤੇ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ। ਜਦੋਂ ਪਵਿੱਤਰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੱਥ ਹੇਠ ਨਿਮਾਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਦ ਪ੍ਰਭੂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉੱਚਾ ਕਰੇਗਾ। ਉਹ ਉਹਨਾਂ

ਨੂੰ ਵਿਵੇਕ ਵਾਲੇ ਮਨੁੱਖ ਬਣਾਏਗਾ—ਅਜੇਹੇ ਮਨੁੱਖ ਜੋ ਉਸ ਦੇ ਆਤਮਾ ਦੀ ਕਿਰਪਾ ਵਿੱਚ ਧਨੀ ਹੋਣ। ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਵੈ-ਕੋਂਦ੍ਰਿਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬਲ ਚਰਿੱਤਰ-ਗੁਣ, ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਹਠਧਰਮੀ, ਸੰਸਾਰ ਦੀ ਜੇਤ ਤੋਂ ਚਮਕਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। 'ਮੈਂ ਤੇਰੇ ਕੋਲ ਜਲਦੀ ਆਵਾਂਗਾ, ਅਤੇ ਤੇਰਾ ਦੀਵਟਾ ਉਸ ਦੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਜੇ ਤੂੰ ਤੋਬਾ ਨਾ ਕਰੇਂ।' ਜੇ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੇ ਸਾਰੇ ਦਿਲ ਨਾਲ ਪ੍ਰਭੂ ਨੂੰ ਖੋਜੋਗੇ, ਤਾਂ ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ ਮਿਲ ਪਵੇਗਾ।" Review and Herald, December 23, 1890.

ਯਹੂਦੀਆ ਦੇ ਨਬੀ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਆਧੁਨਿਕ ਬਾਬਲ ਦੇ "ਸ਼ੇਰ" ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਨਬੂਵੀ ਇਤਿਹਾਸ ਦੇ ਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਨਬੂਵੀ ਪ੍ਰਤੀਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ "ਖੇਤੇ" ਦੁਆਰਾ ਵੀ। ਧਰਮਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਉਲੇਖ ਉਸ ਵੇਲੇ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਸਮਾਏਲ ਨੂੰ "ਜੰਗਲੀ ਮਨੁੱਖ" ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਅਤੇ ਉਹ ਜੰਗਲੀ ਮਨੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ; ਉਸ ਦਾ ਹੱਥ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਹਰ ਮਨੁੱਖ ਦਾ ਹੱਥ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ; ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਸਭ ਭਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੱਸੇਗਾ। ਉਤਪੱਤੀ 16:12.

ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਉਲੇਖ ਦਾ ਨਿਯਮ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਕ ਦੇ ਸਭ ਲੱਛਣ ਉਸ ਪਹਿਲੇ ਉਲੇਖ ਵਿੱਚ ਹੀ ਸਮਾਏ ਹੋਣ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਬਚਨ ਇਕ ਬੀਜ ਹੈ, ਅਤੇ ਬੀਜ ਵਿੱਚ ਪੂਰੇ ਪੌਦੇ ਨੂੰ ਫਲਵੰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦਾ ਸਾਰਾ ਡੀਐਨਏ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਸ ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਨੁਵਾਦ "ਜੰਗਲੀ ਮਨੁੱਖ" ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ "ਜੰਗਲੀ ਅਰਬੀ ਖੇਤ" ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ। ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਸ਼ਾਸਤਰਾਂ ਵਿੱਚ "ਖੇਤ" ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ।

ਹਿਜ਼ਕੀਏਲ ਦੇ ਸੈਂਤੀਵੇਂ ਅਧਿਆਇ ਦਾ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼, ਜੋ ਮਰੇ ਹੋਏ ਹੱਡੀਆਂ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਉਹ ਉੱਠ ਕੇ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸੈਨਾ ਵਾਂਗ ਖੜੀਆਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਤੀਸਰੇ ਹਾਏ ਦੇ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ। ਸਿਸਟਰ ਵਾਈਟ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਖਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਯਹੂਸਲਮ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦਾ ਜੈਕਾਰਮਈ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ।

"ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਇੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਤਰਕ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਰਮਸ਼ਾਸਤਰਕ ਸਬੂਤ ਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਨਿਰਣਾਇਕ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਰਕ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ ਜੋ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਝੰਡੇੜ ਦਿੰਦੀ ਸੀ। ਨਾ ਕੋਈ ਸੰਦੇਹ ਸੀ, ਨਾ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸ਼ਨ। ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ ਨੇ ਜਿੱਤਮਈ ਢੰਗ ਨਾਲ ਯਹੂਸਲਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ, ਉਸ ਮੌਕੇ ਤੇ ਤਿਉਹਾਰ ਮਨਾਉਣ ਲਈ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਰ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਲੋਕ ਜੈਤੂਨ ਦੇ ਪਹਾੜ ਵੱਲ ਉਮੜ ਪਏ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਹ ਯਿਸੂ ਦੀ ਸੰਗਤ ਕਰ ਰਹੀ ਭੀੜ ਨਾਲ ਜਾ ਮਿਲੇ, ਉਹ ਉਸ ਘੜੀ ਦੀ ਪ੍ਰੇਰਨਾ ਨਾਲ ਭਰ ਗਏ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਅਰੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਉੱਚਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਕ ਹੋਏ, 'ਪੰਨ ਹੈ ਉਹ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਨਾਮ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ!' [Matthew 21:9.] ਠੀਕ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਵਿਸ਼ਵਾਸੀ ਵੀ, ਜੋ ਐਡਵੈਂਟਿਸਟ ਸਭਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਉਮੜ ਕੇ ਆਉਂਦੇ ਸਨ—ਕੁਝ ਜਿਰਿਗਿਆਸਾ ਵਾਸਤੇ, ਕੁਝ ਕੇਵਲ ਠੱਠਾ ਉਡਾਉਣ ਲਈ—ਇਸ ਸੰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕਰ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨੂੰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਸਨ, 'ਵੇਖੋ, ਦੂਲਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ!'" Spirit of Prophecy, volume 4, 250.

ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਦਾ ਪਰਕਾਸ਼ ਆਖਰੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਤੀਸਰੇ ਹਾਏ ਦਾ ਇਸਲਾਮ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮਸੀਹ, ਜੋ ਉਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਹੈ ਜੋ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਯਹੂਸਲਮ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੰਤਿਮ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਅੱਧੀ ਰਾਤ ਦੀ ਪੁਕਾਰ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕ ਬਣਿਆ, ਤਦ ਉਹ ਇੱਕ "ਗਧੇ" ਉੱਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ (ਉਸ ਦਾ ਸੰਦੇਸ਼ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ)। ਮਸੀਹ ਦੀ ਧਰਮੀਤਾ ਦਾ ਆਖਰੀ ਸੰਦੇਸ਼ ਇਸਲਾਮ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਇਸਲਾਮ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਮਨੁੱਖ ਸੀ, ਹੈ, ਅਤੇ ਰਹੇਗਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੰਗਲੀ ਅਰਬੀ ਖੇਤੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ ਜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੇ (ਅਤੇ ਅਨੇਕ ਹਨ ਜੋ ਦੇਖਣਾ ਨਹੀਂ ਚਾਹੁੰਦੇ), ਉਹ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ "ਪਛਾਣ" ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇ ਯੁੱਧ ਹੁਣ ਇਸਲਾਮ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਜੰਗਲੀ ਪਾਗਲਪਨ ਹੈ। ਆਤਮਹੱਤਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਤਿਆਰੀ, ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਰਲੋਕ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੱਡਾ ਲੈਂਗਿਕ ਇਨਾਮ ਮਿਲੇਗਾ, ਸ਼ੈਤਾਨੀ ਪਾਗਲਪਨ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਉਲੇਖ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਸਲਾਮ ਇੱਕ ਜੰਗਲੀ ਮਨੁੱਖ ਹੋਵੇਗਾ।

ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਜੰਗ ਮਨੁੱਖਤਾ ਸਭ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਦੀ ਵੱਧ ਰਹੀ ਜੰਗ ਨਾਲ ਲੜਨ ਲਈ ਇਕੱਠਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸਲਾਮ ਇਕ-ਵਿਸ਼ਵ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਕ ਤਰਕ ਹੈ, ਅਤੇ ਗਲੋਬਲਵਾਦੀ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਦੂਜੇ

ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਾਣ-ਬੁੱਝ ਕੇ ਯਹੂਦੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ ਧਰਤੀ ਵਿੱਚ ਮੁੜ ਲਿਆਂਦਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਯਹੂਦੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਪ੍ਰਚੀਨ ਘਿਣਾ ਨੂੰ ਵਰਤ ਕੇ ਤੀਜਾ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਸਕਣ। ਗਲੋਬਲਵਾਦੀ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਦਹਾਕਿਆਂ ਤੋਂ ਸਿਖਾਉਂਦੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ, ਕਿ ਆਪਣੀ ਇਕ-ਵਿਸ਼ਵ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੀਜੇ ਵਿਸ਼ਵ ਯੁੱਧ ਦੀ ਲੋੜ ਪਵੇਗੀ। ਗਲੋਬਲਵਾਦੀਆਂ ਦੀਆਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਪ੍ਰੇਰਣਾਵਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਬਾਈਬਲੀ ਭੂਮਿਕਾ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਸ਼ਾਇਦ ਇਸਰਾਏਲ ਦੇ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ-ਸੰਬੰਧੀ ਡੀਐਨਏ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਗੰਭੀਰ ਅੰਸ਼, ਉਸ ਆਯਤ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਉਸ ਦਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਜ਼ਿਕਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਆਤਮਾ, ਜੋ ਇੱਕ "ਜੰਗਲੀ ਮਨੁੱਖ" ਦੀ ਆਤਮਾ ਹੈ, "ਆਪਣੇ ਸਭ ਭਰਾਵਾਂ ਦੀ ਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਵੱਸਦੀ ਹੈ।" ਇਹ ਧਾਰਣਾ ਕਿ ਤੀਜੇ ਹਾਏ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਕੱਟੜ ਇਸਲਾਮ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਹੀ ਪੰਥੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੇ ਬਚਨ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ। ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹੀ ਸਮਝੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਆਮ ਧਾਰਣਾ ਕਿ ਹਰ ਧਾਰਮਿਕ ਮਤ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਹੀ ਖੇਟੇ ਲੋਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਿ ਮੁਸਲਿਮ ਧਰਮ ਦੀ ਬਹੁਸੰਖਿਅਕ ਜਨਤਾ ਸ਼ਾਂਤੀ-ਪ੍ਰੇਮੀ ਨਾਗਰਿਕ ਹੈ, ਨਾ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਪਵਿੱਤਰ ਪੁਸਤਕ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਾਈਬਲ ਨਾਲ।

ਕੁਰਆਨ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅੱਲਾਹ ਦੇ ਹਰ ਅਨੁਯਾਈ ਦਾ ਕਰਤੱਬ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਰੀਅਤ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਸਾਰ ਕਰੇ, ਅਤੇ ਉਤਪੱਤੀ ਦੀ ਪੁਸਤਕ ਵਿੱਚ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਉਲੇਖ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਰਾਏਲ ਦੀ "ਜੰਗਲੀ ਮਨੁੱਖ" ਵਾਲੀ ਆਤਮਾ ਇਸਲਾਮ ਦੇ ਹਰ ਅਨੁਯਾਈ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਕੁਰਆਨ ਆਪਣੇ ਮਾਨਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸਿਖਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਅਜੇ ਤੱਕ ਆਬਾਦੀ ਉੱਤੇ ਆਪਣੇ ਧਾਰਮਿਕ ਰਾਜ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ, ਤਾਂ ਉਹ ਸ਼ਰਾਫ਼ਤ ਦਾ ਝੂਠਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ, ਬਿਲਕੁਲ ਕੈਥੋਲਿਕ ਧਰਮ ਵਾਂਗ।

ਯਹੂਦਾਹ ਦਾ ਨਬੀ ਯਰੋਬਆਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਖੜ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਜਦੋਂ ਉਸ ਦਾ ਰਾਜ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ 1844 ਵਿੱਚ ਆਰੰਭ ਹੋਇਆ, ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਤੁਰੰਤ ਸਾਹਮਣਾ ਮਿਲਰਾਈਟ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੇ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਧਰਮ ਪਵਿੱਤਰ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਸ ਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ, ਸੱਤਵੇਂ ਦਿਨ ਦੇ ਸਬਤ ਸਮੇਤ, ਖੋਜ ਲਿਆ ਸੀ। ਮਿਲਰਾਈਟ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੂੰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਯਿਰਮਿਯਾਹ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਵੱਲ ਮੁੜ ਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ "ਠੱਠਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀ ਸਭਾ" ਵੱਲ ਕਦੇ ਮੁੜ ਕੇ ਨਾ ਜਾਣ ਲਈ। ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਨਬੀ ਨੂੰ ਆਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿਸ ਰਾਹ ਉਹ ਆਇਆ ਸੀ ਉਸੇ ਰਾਹ ਵਾਪਸ ਨਾ ਜਾਵੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬੇਬੇਲ ਦੇ ਝੂਠੇ ਨਬੀ ਦਾ ਭੋਜਨ ਖਾਏ ਜਾਂ ਉਸ ਦਾ ਪਾਣੀ ਪੀਏ, ਪਰ ਉਸ ਨੇ ਐਸਾ ਕੀਤਾ। ਯਹੂਦਾਹ ਦੇ ਨਬੀ ਦੀ ਮੌਤ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਪਾਪਾਈ ਸੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਸਨ। ਲਾਓਦੀਕੀਆਈ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੱਚਾਈਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਵੇਖ ਸਕਦਾ, ਕਿਉਂਕਿ 1863 ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਆਤਮਿਕ ਅੱਖਾਂ ਆਪ ਹੀ ਫੇੜ ਲਈਆਂ, ਅਤੇ ਵਿਲੀਅਮ ਮਿਲਰ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਗਏ ਰਤਨਾਂ ਅਤੇ ਵਿਧੀ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਨੂੰ ਢੱਕਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਆਰੰਭ ਕਰ ਦਿੱਤੀ, ਤਾਂ ਜੋ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਦੀਆਂ ਨੀਂਹਾਂ ਨੂੰ ਜਾਲੀ ਸਿੱਕਿਆਂ ਅਤੇ ਰਤਨਾਂ ਨਾਲ, ਅਤੇ ਧਰਮ-ਤਿਆਗੀ ਪ੍ਰੋਟੈਸਟੈਂਟਵਾਦ ਅਤੇ ਕੈਥੋਲਿਕਵਾਦ ਦੀ ਵਿਧੀ-ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਨਾਲ, ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

"ਮਿੱਟੀ ਦਾ ਬੁਰਸ਼ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ" ਹੁਣ ਆਪਣਾ ਫਰਸ਼ ਸਾਫ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਰਤਨਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਬਹਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਰ ਨੂੰ ਦੇ ਰਿਹਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੇਜ਼ ਉੱਤੇ ਰੱਖੇ, ਪਰ ਐਡਵੈਂਟਿਜ਼ਮ ਇਸ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਕੇ ਅੰਨ੍ਹਾ ਹੋਇਆ ਪਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹੀ ਉਹ ਬਾਕੀ ਰਹਿ ਗਏ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 1844 ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵਜੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਾ ਕਰੇ, ਅਸੀਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਪਿਤਾ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ; ਕਿਉਂਕਿ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਆਖਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੱਥਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਅਬਰਾਹਾਮ ਲਈ ਸੰਤਾਨ ਖੜ੍ਹੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਹੁਣ ਵੀ ਕੁਹਾੜੀ ਰੁੱਖਾਂ ਦੀਆਂ ਜੜ੍ਹਾਂ ਉੱਤੇ ਰੱਖੀ ਹੋਈ ਹੈ; ਇਸ ਲਈ ਹਰ ਉਹ ਰੁੱਖ ਜੋ ਚੰਗਾ ਫਲ ਨਹੀਂ ਲਿਆਉਂਦਾ, ਵੱਢਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗ ਵਿੱਚ ਸੁੱਟਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਂ ਤਾਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਤੌਬਾ ਲਈ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ; ਪਰ ਜੇ ਮੇਰੇ ਪਿੱਛੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਉਹ ਮੇਰੇ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀਆਂ ਜੁੱਤੀਆਂ ਚੁੱਕਣ ਦੇ ਯੋਗ ਵੀ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਹਾਂ; ਉਹ ਤੁਹਾਨੂੰ

ਪਵਿੱਤਰ ਆਤਮਾ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅੱਗ ਨਾਲ ਬਪਤਿਸਮਾ ਦੇਵੇਗਾ। ਜਿਸ ਦਾ ਸੁੱਧ ਉਸ ਦੇ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਖਲਿਹਾਣ ਨੂੰ ਭਲੀ ਭਾਂਤ ਸਾਫ਼ ਕਰੇਗਾ, ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਗੋਰੂ ਨੂੰ ਕੋਠੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠਾ ਕਰੇਗਾ; ਪਰ ਭੁੱਸ ਨੂੰ ਉਹ ਅਣਬੁੱਝ ਅੱਗ ਨਾਲ ਸਾੜ ਦੇਵੇਗਾ। ਮੱਤੀ 3:9-12.

ਲਾਉਦੀਕੀਅਨ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚੋਂ ਉਗਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਤੋਬਾ ਕਰਨ। ਲਾਉਦੀਕੀਅਨ ਐਡਵੈਂਟਵਾਦ ਨੂੰ ਉਮੇ ਕਬਰ ਵਿੱਚ ਦਫ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹ ਪਹਿਲੇ ਵਾਚਿਕ ਲੋਕ ਦਫ਼ਨ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮਿਲਰ ਦੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਇੱਕ ਲੱਖ ਚੁਮਾਲੀ ਹਜ਼ਾਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਹ ਵੀ ਪਹਿਲੇ ਵਾਚਿਕ ਲੋਕ ਬਣ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। 1863 ਦੀ ਬਗ਼ਾਵਤ ਉਸ ਨਬੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਯਹੂਦਾਹ ਤੋਂ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਰਾਜਾ ਜੋਸੀਆਹ ਦੀ ਇੱਕ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ ਵੀ ਛੱਡੀ ਸੀ।

ਅਸੀਂ ਇਹ ਅਧਿਐਨ ਅਗਲੇ ਲੇਖ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰੱਖਾਂਗੇ।

“ਸੰਸਾਰ ਵਰਗੇ ਬਣਨ ਦੀ ਥਾਂ, ਸਾਨੂੰ ਸੰਸਾਰ ਤੋਂ ਹੋਰ ਤੇ ਹੋਰ ਵੱਖਰੇ ਬਣਨਾ ਹੈ। ਸਤਾਨ ਨੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਸੱਚ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਨਿਪੁੰਨ ਯਤਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕਲੀਸਿਆਵਾਂ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋੜਦਾ ਰਹੇਗਾ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਵੱਲੋਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜੇ ਕੁਝ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਵਿਰੋਧ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਵੇਗਾ। ਵੈਰੀ ਦਾ ਆਖਰੀ ਮਹਾਨ ਸੰਘਰਸ਼ ਸਭ ਤੋਂ ਹੀ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਜੋਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਆਖਰੀ ਲੜਾਈ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਦਾ ਹਰ ਸੱਚਾ ਸੰਤਾਨ ਮਸੀਹ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਬਹਾਦਰੀ ਨਾਲ ਲੜੇਗਾ। ਜੇ ਇਸ ਮਹਾਨ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦੇਣਗੇ। ਜੇ ਬਚਨ ਦੀ ਆਪਣੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿੱਚ ਪੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਜੇ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਅਰਥ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੀ ਮਸੀਹ-ਵਿਰੋਧੀ ਦੇ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਹੁਣ ਸਾਡੇ ਲਈ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਸਮਰੂਪ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਆਪਣੀ ਹਿੱਸੇਦਾਰੀ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਦਾਨੀਏਲ ਅਤੇ ਯੂਹੰਨਾ ਦੀਆਂ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਉਹ ਇੱਕ-ਦੂਜੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਉਹ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਉਹ ਸੱਚਾਈਆਂ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹਰ ਇੱਕ ਨੂੰ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਵਿੱਖਬਾਣੀਆਂ ਸੰਸਾਰ ਵਿੱਚ ਗਵਾਹੀ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਖਰੀ ਦਿਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਪੂਰਤੀ ਰਾਹੀਂ, ਇਹ ਆਪ ਹੀ ਆਪਣੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਗੀਆਂ।”

“ਪ੍ਰਭੂ ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਕੁਕਰਮੀ ਲਈ ਦੰਡ ਦੇਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਉਹ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸ ਰੋਸ਼ਨੀ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਦੇ ਅਸਵੀਕਾਰ ਲਈ ਦੰਡ ਦੇਣ ਹੀ ਵਾਲਾ ਹੈ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਹ ਮਹਾਨ ਸੁਨੇਹਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੇ, ਦੂਜੇ ਅਤੇ ਤੀਜੇ ਦੂਤ ਦੇ ਸੁਨੇਹੇ ਇਕੱਠੇ ਸਮਾਏ ਹੋਏ ਹਨ, ਸੰਸਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਾਡੇ ਕੰਮ ਦਾ ਮੁੱਖ ਭਾਰ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਜੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਮਸੀਹ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਹ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯਹੋਵਾਹ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਚੱਲਣਗੇ। ਸੱਬਤ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਸੱਬਤ ਮਨਾਕੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਨੂੰ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਚੁਣੇ ਹੋਏ ਲੋਕਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਭੇਦ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਪਰਮੇਸੁਰ ਪ੍ਰਤੀ ਸੱਚਾ ਰਹਿਣਾ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਅਰਥ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਿਹਤ-ਸੁਧਾਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡਾ ਭੋਜਨ ਸਾਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਹਰ ਗੱਲ ਵਿੱਚ ਸੰਯਮੀ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਭੋਜਨ ਦੀਆਂ ਅਨੇਕਾਂ ਕਿਸਮਾਂ, ਜੋ ਅਕਸਰ ਮੇਜ਼ਾਂ ਉੱਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ, ਪਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਹਨ। ਮਨ ਅਤੇ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਸਿਹਤ ਦੀ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਅਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਉਹੀ ਲੋਕ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਗਿਆਨ ਅਤੇ ਭੈ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਿਕਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਸੰਭਾਲਣ ਲਈ ਚੁਣੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਜੇ ਲੋਕ ਲੰਮੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਸੱਚਾਈ ਵਿੱਚ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਥਾਪਿ ਜੇ ਧਰਮ ਦੇ ਸੁੱਧ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਬੁਰਾਈ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਨਿਆਂ, ਦਇਆ ਅਤੇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਬੰਧੀ ਸਮਝ ਪੁੰਦਲੀ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।”

“ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੋਲ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਣ ਯੋਗ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪਾਠ ਹਨ। ਜੇ ਇਹ ਪਾਠ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਿੱਖ ਲਏ ਗਏ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕਾਰਜ ਅੱਜ ਜਿੱਥੇ ਹੈ ਉੱਥੇ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਇੱਕ ਗੱਲ ਅਵਸਯ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੇਵਕਾਂ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵਾਲੇ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਬੈਠੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਦੀ ਨਾਰਾਜ਼ਗੀ ਮੇਲ ਲੈਣ ਦੇ ਡਰ ਕਰਕੇ ਸੱਚਾਈ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਲੁਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਸਾਡੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਅਜੇਹੇ ਮਨੁੱਖ ਜੋੜੇ ਜਾਣੇ ਹਨ ਜੋ ਨਮਰਤਾ ਅਤੇ ਬੁੱਧੀ

ਨਾਲ ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦੀ ਸਾਰੀ ਸਲਾਹ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰਨਗੇ। ਪਰਮੇਸ਼ੁਰ ਦਾ ਕੋਪ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭੜਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸਰੀਰਕ ਨਿਸ਼ਚਿੰਤਤਾ ਅਤੇ ਅਹੰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਾ ਤਿਰਸਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਹ ਕਾਰਜ ਦੀ ਉੱਨਤੀ ਨੂੰ ਸੰਕਟ ਵਿੱਚ ਪਾ ਰਹੇ ਹਨ।”

“ਹਰ ਝੂਠਾ ਰਾਹ ਇਕ ਧੋਖਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਬਣਾਈ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਾਸ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪ੍ਰਭੂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ, ਜੋ ਝੂਠੀਆਂ ਯੋਜਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ, ਨਾਸ ਹੋਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਠੀਕ ਉਸੇ ਵੇਲੇ ਜਦੋਂ ਸਤਿਕਾਰ ਅਤੇ ਚਾਪਲੂਸੀ ਦੀ ਧੁਨ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਰਹੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਚਾਨਕ ਵਿਨਾਸ਼ ਆ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਕੁਝ ਅਜੇਹੇ ਹਨ ਜੋ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਹੋਰਨਾਂ ਨੂੰ ਅਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਮਿਲੀ ਤਾੜਨਾ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ, ਤੋਂ ਭੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਤੋਂ ਮੁੜ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦੇਹਰੇ ਦੇਸ਼ੀ ਹਨ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਜਾਣਿਆ, ਪਰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤਾ ਨਹੀਂ। ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇ ਬਚਨ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ।” Kress Collection, 105, 106.